

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Izpolnajte in vračajte nabiralne pole za „Kažipot“!

Otvoritev „Narodnega doma“ v Brežicah.

Ko se je ob zadnjih volitvah v brežiški okrajni zastop nagnila sreča na nemškutarsko stran, ko so brežiški nemčurji z vsemi mogočimi, večidel nepoštenimi sredstvi dosegli večino v tem zastopu, tedaj je začelo po nemških in nemških časopisih uprav divjaško veselje nad to „zmago“, češ, Slovenstvo je v Brežicah pokopano za vedno in vselej. In res, bilo bi tako, ako ne bi se bila v Brežicah našla peščica odločnih slovenskih mož, katere je ravno nesreča pri volitvah v okrajni zastop navdušila k tem vztrajnejšemu in žilavejšemu delovanju, da se dobi iz gubljenosti z obrestmi zopet nazaj. In začeli so. Prvi vidni korak njihovega krepkega delovanja je bila slavnost, ki se je vršila v nedeljo ob otvoritvi „Narodnega doma“.

Sredi glavnega trga „nemških“ Brežic stoji ponosni slovenski „Narodni dom“, dar, ki ga je v nedeljo izročila brežiška „Posojilnica“ slovenskemu narodu, da bo imel v njem zavetišče proti brežiški nemškutariji, proti onim zaničevanja vrednim kreaturam, ki sicer polnijo svoje lačne želodce s slovensko hrano, ki so si vse, kar imajo, pridobili edino le od Slovencev, a vzlic temu ne vedo, kako in kedar bi čim boljše napadali svoje dobrotnike in vzdrževalce — Slovence. Ponosno je plapolala v nedeljo slovenska trobojnica z „Narodnega doma“ in kazala pot slovenskemu ljudstvu: — Tu bodeš našlo kraj, kjer si varno, kjer ti se ni bati nemške sode, kjer bodeš našlo pomoč v vsakem oziru. Tu je kraj, kjer je Slovenec doma. — Reči moramo, da je slovensko ljudstvo razumelo ta klic, da mu je sledilo z veliko navdušenostjo, kajti nedeljska slavnost je bila velika manife-

stacija slovenskega okoliškega ljudstva proti na dumu mestnemu nemčurstvu, proti onim pijavkam, ki so se tako globoko vsesale v slovensko ljudstvo, da je res treba krepke roke, in če ni drugače, tudi ostrega noža, da se odtrgajo ali izrežejo. Proč od nas pa morajo, in slavnost otvoritve „Narodnega doma“ je pokazala, da se to delo vrši krepko in dosledno. — Le tako naprej, in kmalu bodo ti parasiti na telesu slovenskega ljudstva izginili za vselej.

Po celem slovenskem svetu je razposlala brežiška „Čitalnica“ vabila na veliko otvoritveno slavnost in radi so se odzvali povabljeni, v kolikor sta jim to dopuščala čas in oddaljenost, a naravnost oduševljen odziv je našel ta poziv med našimi rodnimi brati Hrvati. Gotovo, da se je računalo na veliko udeležbo iz bližnje Hrvatske, toda tolike množine hrvatskega občinstva se prireditelji gotovo niso nadejali. Ob tej priliki naj tudi pribijemo tankočutnost slavne politične oblasti, ki vidi ob Sotli menda celi kitajski zid, ki naj loči brata od brata, Hrvata od Slovence. Uboga Avstrija, da se mora bati takih — in o zemcev, ki so tisoč in tisočkrat prelivali svojo kri za njen obstoj; res, bati se je treba onega naroda, ki je stoletja stal kot živ zid proti najhujšemu sovragu Avstrije, onega naroda, katerega se edino mora zahvaljevati Dunaj in dunajska vlada, da ji niso njeni najljutejši sovražniki že zdavnaj zapeli nadgrobnice. Hrvatska trobojnica, pod katero je hrabri hrvatski narod v stoletnih bojih s krvjo pisal svojo slavno zgodovino, naj ne bi smela plapolati na avstrijskih tleh, kajti našel se je ces. kr. politični uradnik, ki smatra Hrvatsko za inozemstvo. — Človek v resnici ne ve, ali naj bi se smejal ali jezil takemu gorostasnemu razlaganju zakona. Sicer je pa vobče znano, da avstrijska vlada napram Slovanstvu ne pozna hvaležnosti, in to se je tudi tu pokazalo, kakor še vedno doslej — hrvatskim društvom ni bilo dovoljeno udeležiti se slavnosti z zastavami in — Avstrija je bila rešena!

V nedeljo dopoldne se je obavilo cerkveno blagoslovljenje „Narodnega doma“. — Okrog pol 12. ure je državni poslanec, g. dekan Žičkar ob mnogobrojni asistenci domače in okoliške duhovščine blagoslovil to narodno trdnjavo. — Tajnik „Čitalnice“, g. Kunej, je prebral spomenico, s katero poklanja „Posojilnica“ „Narodni dom“ slovenskemu narodu, da bo našel v njem obrambe proti svojim sovražnikom in bodrila in krepila v boju za svoje pravice. Po prečitaniu spomenice je godba zaigrala „Naprej“. Navdušenje je bilo velikanško.

Popoldne je bil sprejem došlih društev na kolodvoru. Okrog 3. ure je došel vlak iz Zidnega mosta, s katerim se je pripeljal „Ljubljanski Sokol“, pevsko društvo „Slavec“ iz Ljubljane, „Celjski Sokol“, „Celjsko pevsko društvo“, „Slovensko delavsko podporno društvo“ iz Celja, pevsko društvo „Edinost“ iz Žalca ter vsa sila drugega občinstva iz Štajarske in Kranjske. — Prišlece je pozdravil v imenu slovenskih Brežic g. Šetinc. Kmalu nato je prispel tudi zagrebški vlak, s katerim se je pripeljal „Zagrebski Sokol“, pevski društvi „Kolo“ in „Sloboda“ in gotovo do 1500 drugih izletnikov. Iz Samobora se je pripeljalo na vozovih pevsko društvo „Jeka“. — Hrvate je pozdravil g. Kunej, a odzdravil mu je podstarosta „Zagrebskega Sokola“ br. Hanuš. — Globok vtis je naredilo na vse navzoče, ko je v imenu okoliških slovenskih občin pozdravil eden izmed kmetskih županov hrvatske in slovenske goste. Ko so se nato društva razvrstila, odkorakalo je vse na tisoče broječe občinstvo proti mestu — spredaj voz s slovensko trobojnico, potem „Sokol“, pevsko društva in ostalo občinstvo. — Na celem potu je bilo čuti navdušenih živio-klicev. Hiše ob cesti so bile okrašene s slovenskimi trobojnicami vse do vhoda v mesto, v mestu pa je plapolala slovenska zastava samo na „Narodnem domu“, kajti mestno županstvo jih je prepovedalo izvesti. — Tudi v mestu je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. — Nemčurji so se poskrili, da ni bilo čuti nikakega izzivanja.

LISTEK.

Žrtev za domovino

Pripovedka iz angleško-burske vojske — Iz hrvatskega prevel Iv. Vuk.

(Konec.)

IV.

Sedem mesecev je splavalo v večnost.

Meseca septembra leta 1899 je v Transvalu cvelo poletno cvetje, kakor po navadi. Drugače pa ni bilo najmanj ugodno v domovini Burov.

Težke skrbi so morale prebivalce. Angleška držovitost je že presegala vse meje. O! onega časa, ko se je zvedelo poneverjenje doktorja Römerja, so pisali angleški listi, da so razmere v transvalski republiki zelo zanemarjene in da je vlada nesposobna. Naj se Angleška poprime in napravi red.

In Angleži so odposlali svoje čete na mejo države in zahtevali od vlade, naj odstopi in preda zemljo v roke Angležev. Če ne radovoljno, pa si jo bodo osvojili z orožjem v roki.

Predsednik Krüger ni odgovoril na njihov izziv, dokler ga narod ni prisilil do tega. To pa za to, ker še vse priprave niso bile gotove.

Vsekako je poslal tudi on svoje čete na mejo in tovarna bomb v Johannesburgu je začela delati. Ali vse to ni bilo nič proti angleški sili. Ali to je bila le prevara modrega predsednika. S tem je prevaril neprijatelja, ki se je malomarno in slabo oborožil, misleč, da bo z lahka nadvladal in gospodoval nad slabim burškim narodom.

Med narodom samim pa je nastala tajna zarota, kakor se je zgodilo leta 1809 na Tirolskem. Vsak mož je dobil dobro puško in streljivo in vsi so samo čakali na dogovorjeni znak, da gredo v boj.

Prišel je mesec oktober. Angleška je ponovila svojo zahtevo in poslala nove čete.

Vsakdo je že nestrpno čakal trenutka, da plane na grabežljivega soseda.

Krüger skliče državni zbor in v tajni seji kraj zaprtih in dobro zastraženih vrat, da bi nihče nepozvan ne mogel prisluškovati, začne govoriti:

— Čujte me, možje svobodne države transvalske! Davno pričakovani trenotek je napočil, vojska se bo pričela. Angleška je z razbojniško roko posegla po naši zemlji, da nam vzame našo svobodo. Državljeni burski, ali hočete dovoliti, da nam Angleži vzamejo našo svobodo? Hočete biti angleški slugi? Prepričan sem, da vi tega nečete. Ali to nas bo stalo velike in težavne borbe. Vi stojite pred težkim delom, a ste ga zmožni, ste ga vredni. Sovražnik je oborožen ter nas po številu silno nadkriljuje. Pa tudi mi smo pripravljeni. Možje svobodne države, čujte me! Denar, ki je zginil iz državnega zaklada, sem vzel jaz. Porabil sem ga za nakup topov, pušk in streljiva. Ali vse to sem moral delati tajno, da bi neprijatelj ne opazil. Zato tudi nisem mogel položiti računa. Hinko Römer je na mojo zahtevo vzel nase težko sramoto ter je kot tat pobegnil v Evropo, in to zato, da sem lahko potem povedal, da so denarji ukradeni. On je torej nedolžen, kakor mi vsi. Žrtvoval se je za svoj narod, za svojo domovino, in to mu bodi največje priznanje. Hvaležni za to žrtev smo mu iz srca vsi. V Evropi se je tačas bavil

Celi velikanski sprevod se je razmestil na vrtu „Narodnega doma“, kjer je prišlece pozdravila godba z „Naprej zastava Slave“. Obširni prostori „Narodnega doma“ so se napolnili do zadnjega kotička, da je povsod primanjkovalo prostora. Bilo je gotovo do štiri tisoč ljudi. Na levi strani so bili nameščeni okusno urejeni paviljoni, kjer so domače dame nudile občinstvu mrzle jedi, pijačo, smodke, razglednice itd. Čisti dobiček je namenjen bodočemu „Brežiškemu Sokolu“. Gotovo se je izkupila lepa svota, ki bo bodočemu prepotrebniemu društvu v krepko oporo. — Ko se je občinstvo razmestilo, so nastopili telovadci „Celjskega, Ljubljanskega in Zagrebškega Sokola“ z vajami na orodju. Občinstvo jim je vseskozi izražalo z navdušenim ploskanjem svoje priznanje. Celi čas je vojaška godba 16. polka iz Zagreba izorno svirala same slovanske komade. Po dovršeni telovadbi se je razšlo občinstvo nekoliko po mestu, kjer je na vsakih deset korakov srečevalo orožnike z na sajenimi bajoneti in mestno policijo, ki je pozvala v pomoč štiri „redarje“ iz Celja.

Ob tej priliki naj izrečemo popolno priznanje slavnemu orožništvu, ki je pod vodstvom domačega stražmojstra rešilo svojo težavno službo vseskozi najtaktnejše in popolnoma nepristransko. Vsa čast jim. Drugače pa je s policijo, katera je s svojim pristranskim postopanjem zakrivila več spopadkov in končno tudi zelo žalostno pogorela, kajti okrajni glavar jo je dal odstraniti, uvidevši, da „redarstvo“ s svojim neredarskim postopanjem le izziva, ne pa skrbi za red. Posebno se je odlikovala celjska policija, misleč, da je doma v Celju, kjer ji je dovoljeno vse, samo ne nepristransko postopanje proti Slovencem. In tako se je dogodilo, da je eden izmed teh možakarjev pošteno naletel, kajti komaj je izval s svojo pristno celjsko osornostjo prepir, že je bil na tleh in udarci so kar deževali po njem. — Celjska policija baje ne pojde več v Brežice. — Pripomnimo naj, da orožništvo ni nikogar aretiralo, dočim je policija s potegnjenimi sabljami napadala in aretovala več oseb zaradi nedolžnih „živio“ klicev, seveda pa jih je potem morala na zahtevo vse sile občinstva izpustiti. To bi bilo res lepo, da ne bi smel Slovenec na svojih domačih tleh glasno izustiti slovenske besede! Proti večeru se je dogodilo, da so nemčurske barabe napadle s kamenjem slovenske in hrvatske „Sokole“, da je bil nekdo precej hudo ranjen, a proti takim lopovom policija ni nastopala, kajti to so bili „Nemci“. Napadi so se izvršili le na posameznike ali manjše družbe, na večje skupine se niso upali. Kakor je bilo torej jasno razvidno, je brežiškemu nemčurstvu greben zelo upadel. Natančnejše o teh napadih bomo poročali v posameznih noticah.

Ob šesti uri je pričel koncert, katerega je otvorila vojaška godba. Nastopila so pevska društva: „Celjsko pevsko in Slovensko del. podp. društvo“, žalska „Edinost“, zagrebško „Kolo“ in „Sloboda“, samoborska „Jeka“, ljubljanski „Slavec“ in domači pevski zbor. Združeni pevci so zapeli dva zbora „Povejte ve planine“ in „Jurišičevo

poputnico“, ki ste obe dosegli res krasen uspeh. Vobče se je pelo res prav dobro. Občinstvo je vsako pevsko društvo živahno pozdravljalo in mu navdušeno ploskalo. Gotovo pa je „Celjsko pevsko društvo“ s svojim mešanim zborom bilo ono, ki si je pridobilo lovorike tega koncerta.

Po koncertu se je razvila živahna zabava na vrtu, v veliki dvorani pa ples, ki je potrajal do ranega jutra. Ob deseti uri so odhajali Zagrebčani s svojim „Sokolom“ na čelu. Ž njimi se je odpeljalo tudi več slovenskega občinstva, ostali gosti so se odpeljali večinoma zjutraj. Domačini in ostali izletniki so z navdušenimi „živio“-klici pozdravljali odhajajoče.

Slavnost otvoritve „Narodnega doma“ je torej uspela nad vse pričakovanje sijajno. Prepričani smo, da bo ostala Brežičanom, slovenskim in nemčurkim, v trajnem spominu. Bodrila bo slovensko ljudstvo k nadaljnemu žilavemu boju za svoje pravice, a nemčurjem bo vedno in vedno kazala, da so se grozno motili, ko so mislili, da so že neomejeni gospodarji na slovenskih brežiških tleh. Prepričani smo, da ne bo dolgo, ko bomo lahko z združenimi močmi lahko naskočili to nemčursko gnezdo in dvignili iz njega ono peščico zagrizencev, ki so dosedaj skušali ovirati naravni razvoj ondotnega slovenskega ljudstva. Ko se ustanovi brežiški „Sokol“, ko si Brežičani osnujejo svojo narodno vojsko, bo ta naskok tem lažji, kajti kakor smo videli v nedeljo, je okolica takointako le naša in treba je le, da dobi krepko oporo v mestnem slovenstvu, da se potem dvigne kakor en mož proti nemčurski nadvladi. To se mora posrečiti in bo se tudi, saj se je vsakdo lahko prepričal, kako onemogla, kako trhla je že brežiška nemškutarija. V to ime kličemo slovenskim Brežičanom: Le krepko in vztrajno naprej po začrtani poti, zmaga bo gotovo slovenska! Živele slovenske Brežice!

En dan v Zagrebu

Odnjihala nas jedna
slobode željna mati.

Ni jih na svetu dveh narodov, katera bi vezala tolika vez istinite bratske ljubezni, kakor narod slovenski in hrvatski, da rekli bi, ni je skoraj take odkritosrčne ljubavi niti med brati, ki jih je rodila ista mati, kakor je ona, ki veže narod tostran in onstran po nesrečni dunajski politiki začrtane protinaravne „državne meje“. In kako tudi ne bi bilo tako, saj smo res sinovi ene matere, saj sta Slovenec in Hrvat res brata po rodu in jeziku, saj sta si svoje bratstvo podpisala v sto in sto ljutih bojih, v katerih je tekla njuna bratska kri v čast in slavo onih, ki so v zahvalo za te čine postavili med nju državni plot, da odtrgajo drugega od drugega, da nad razdeljenima zagospodarijo po svoji volji in naši nevolji. Kaj jim je bilo mar onega državnega prava, ki je začrtano v slavni zgodovini slovensko-hrvatskega naroda, kaj so se brigali zato, saj njihov namen je bil in je še vedno, uničiti individualnost slovanskih narodov, da tem gotovejše in trdnjejše zagospodarijo nad njimi.

— Teta, — reče Jelka gospi Petrovičevi — jaz ne morem dalje tu ostati. Grem v bolnišnico in bom stregla ranjencem in bolnikom.

— Date, kaj ti ne pada na um? — ji odgovori gospa. — Ti še sama nisi zdrava, in si tujezemka, ki nima nobenih dolžnosti.

— Ne teta, ti me ne boš zadržala. Kaj store toliko domačih hčera, to lahko stori in hoče tudi Hrvatica. In potem, če je morebiti res, kar govore o Hinku, hočem da vsaj nekoliko s svojo službo poravnam državi storjeno škodo.

Vse prigovarjanje gospe Petrovičeve, naj opusti ta sklep, je bilo zastonj.

Žene in hčere, ki so se posvetile javni službi, kot strežnice bolnikom, so se navadno prijavljale v vladnem poslopju. V to svrhu je bila urejena pisarna.

In tudi Jelka je isto storila. Na hodniku se sreča s predsednikom. — Stari gospod jo je takoj spoznal. — Ko jo je videl tako blede in otožno, se mu je globoko smilila. Videl je, da je ona padla kot žrtva neusmiljeni državni politiki. Ali sedaj je imel za njo največjo tolažbo in naj

Toda trd je ta oreh in zapomnijo naj si gospodje pri dunajski zeleni mizi, da si bodo prej ali slej skrhali nad njim svoje germanizatorične škrbine, a slovenskega in hrvatskega naroda nikdar in nikoli ne bo razdvojila umetna meja ob Sotli!

Bilo je v nedeljo v Brežicah, ko se je zopet enkrat pokazala v sijajni luči bratska ljubav med slovenskim in hrvatskim narodom, ljubav, ki ne pozna „državnih“ mej, ki se ne uklanja političnim spletkam, in ta sveta bratska ljubav nas je pozvala v beli kraljevi Zagreb, da vrnemo svojim bratom ob njihovem ognjišču milo za drago, da se ob vrelu naše bodočnosti nasrkamo one čile, svobodne misli, katera je nam „tostran“ še tako tuja. Odzvali smo se z navdušenjem bratskemu vabilu in poleteli smo tja doli s prepričanjem, da bomo preživeli med svojimi brati dan, kakor jih malo beležimo v svoji „tostranski“ suhoparnosti.

Iz Brežic odhajajočim Zagrebčanom se je priključilo „Celjsko pevsko društvo“ z zastavo. Po res pravi „izletniški“ vožnji, ki je vzbujala mnogo zabave in smeha — vozili smo se v živalskih vozovih — smo prispeli v Zagreb. Z razvito zastavo smo korakali v mesto, kjer smo ostali v hotelu „pri jagnjetu“. Tu smo se še nekoliko okrepčali, pa odšli na prenočišče.

Občudovati smo morali aranžerski talent zastopnikov „Kluba sv. Ciril in Metodovih zidarjev“, gg. Kornitzerja in Marinčiča, ki sta nam v najkrajšem času preskrbela vse potrebno. Zjutraj smo že čitali po zagrebških ulicah, da priredi „Celjsko pevsko društvo“ zvečer ob 6. uri koncert „pri jagnjetu“.

Ko je še z jutranjim vlakom prispelo nekaj zaostalih Celjanov in drugega slovenskega občinstva, smo se po zajutruku v kavarni „Zagreb“ odpeljali v Maksimir, kjer smo pod vodstvom gg. Kornitzerja, Kundiča in Marinčiča razgledali njegove znamenitosti. Vrnivši se v mesto, smo si ogledali krasno stolno cerkev, potem Strossmayerjevo galerijo slik itd. Po obedu „pri jagnjetu“ so nas odpeljali isti gospodje v idilični Tuškanec. Ker se je med tem že bližal čas koncertu, smo se vrnili nazaj v mesto. Ob napovedani uri je otvorila koncert godba domobranskega polka pod osebnim vodstvom kapelnika g. Muhvića. Reči moramo, da take godbe nismo kmalu slišali. Vsa čast g. kapelniku. Najprijetnejše nas je pa dirnilo, da smo čuli samo domače komade, večinoma one naše stare, pa tako mile narodne in ponarodele pesmice; ni pa bilo niti enega tujega komada, po katerih tako rade segajo naše godbe. Obširni vrtni prostori so se začeli polniti in o mraku že ni bilo mogoče dobiti več prostora.

Burno pozdravljeno je nastopilo „Celjsko pevsko društvo“ pod vodstvom pevovodje gosp. dr. Schwaba in zapelo Vilharjeve „Proljetne zvuke“. Pesem se je morala ponoviti. Pesem se je izmenjavala z godbo, peli so se mešani in moški zbori, a posebno so ugajale naše slovenske narodne pesmi, katerim je občinstvo navdušeno ploskalo. Navdušenje je rastlo in rastlo in priti je moralo do besede. Tako je

z nakupovanjem orožja, tako da je sedaj vsak mož v celi državi dobro oskrbljen. Ali sedaj vas vprašam: ali naj zahtevam od Angležev, da v teku treh dni odpokličejo svoje čete z naše meje? Buri, svobodni možje! Cena boju je visoka. Vi se bodele borili za vašo svobodo, vaše imetje, vašo kri in za vaše življenje! Bog bo z nami, ker je naša stvar pravična!

Burno klicanje je bilo odgovor na predsednikove besede. Vsi so vpili:

— Vojska, vojska, rajši boj in smrt, kakor se sramotno pokoriti!

In vojska je bila sklenjena. Še tisti dan je javljala žica iz Pretorije vsem brzojavnim postajam v Transvalu dogovorjeno besedo „Orloog“, ki je značila vseobčni vstanek, ravnotako, kakor svoječasnno na Tirolskem dogovorjeni skrivnostni znaki, poznani samo domačinom. Tedaj so se od obale reke Ina javljale od ust do ust besede: „Čas je!“

Pa ne samo možje so bili navdušeni, ampak celo žene in otroci. Vsak je hotel nekaj prinesiti na žrtvenik za svobodo domovine.

boljše zdravilo v žepu... najnovejše časnike, ki so bili polni pohvale doktorja Römerja. Drugo pa je bila brzojavka doktorja Simsona, ki je javljal svoj prihod.

Ujec Pavle vstavi dekle in jo vpraša, po kaj je prišla.

— Hočem, da svoje slabe moči posvetim državi, ujec Pavle. Siromakom ranjencem so potrebne usmiljene roke — odgovori Jelka.

Predsednik se nasmehne.

— Akoravno spoštujem tvojo dobro voljo, Jelka, — ji odgovori — vendar ne morem privoliti v tvojo žrtev. Ti si se morala že dovolj žrtvovati za državo... skoro preveč. Pa sedaj upam, ti bodo minoli oni tožni dnevi in solnce veselja in sreče bo zopet posijalo v tvoje srce, ker tvoje roke bo potreboval nekdo drug.

— Jaz vas ne razumem, ujec Pavle — reče devojka in nalahno zardi.

— E, potem se vrni in poslušaj, kaj si ljudje po Pretoriji pripovedujejo. H koncu pa čitaj to brzojavko, da boš vse razumela. Samo mesto doktor Simson čitaj doktor Hinko Römer.

pozdravil podstarosta „Zagrebskega Sokola“, g. Hanuš, navzoče Slovence, poudarjajoč, da sta dva činitelja, ki vodita bratska naroda do lepše bodočnosti — Sokolstvo in pesem. V imenu Slovencev je odgovoril urednik „Domovine“ Ekar zatrjajoč, da so se Slovenci z oduševljenjem odzvali povabilu, da posetijo kraljevo mesto Zagreb, tembolj, ker vedo, da so tu na svoji zemlji, kajti kar je hrvatsko, je tudi slovensko, in kar je slovensko, je tudi hrvatsko. Tu se Slovenec čuti varnega, tu je doma, bolj kot tamkaj, kjer si mora šele s pestmi priboriti svojo pravico. Borba je huda, toda z bratsko pomočjo bo tudi Slovenec na svoji rodni zemlji končno moral priti do zmage. V imenu prirediteljev večera, „Kluba sv. Ciril i Metodskih zidarjev“ je pozdravil Slovence g. Marinčič, zahvaljujoč se za moralno pomoč, ki jo je imel hrvatski narod v slovenskem za časa ljutih borb proti Hedervaryjevemu zločinskemu tiranstvu. Vsa čast pa posebno slovenski ženi, ki je v onih težkih časih krepko stala ob strani moža in z istim navdušenjem šla v boj za pravice hrvatskega naroda. G. Marinčiču je odgovoril podpredsednik in pevovodja „Celj. pev. društva“ dr. Schwab, naglašujoč slovensko-hrvatsko uzajemnost. Glinjiv je bil prizor, ko sta se oba govornika vzpričo občinstva s solzami v očeh poljubila. — Z burnim odobravanjem je bil sprejet govor g. Elegovića, ki je poudarjal, da bodo Slovenci in Hrvatje prišli le tedaj do svojega narodnostnega cilja, ako se bo to zgodilo na podlagi hrvatskega državnega prava. Odobravanje je bilo tako viharo, da govornik ni mogel nadaljevati.

Z obžalovanjem smo opazili, da se nam bliža čas odhoda. Hoteli so nas zadržati, ali dolžnost nas je zvala vsakega na svoje mesto. Morali smo iti. Poslovili smo se in si trdno obljubili, da se obiščemo ob prvi priliki, da iznova damo duška svojim najsrčnejšim čutilom. Z zastavo na čelu smo odšli na kolodvor, a spremljala nas je nepregledna množica občinstva, prepevajoč „Naprej zastave Slave“. „Hej Slovani“, „Slovenec i Hrvat“, „Liepa naša domovina“ itd. Na kolodvoru se je še zahvalil dr. Schwab v imenu „Celj. pevskega društva“ predsedniku „Kluba sv. Ciril in Metodovskih zidarjev“, gosp. Kornitzerju, in potem smo se zместili v vlak. — Nepozabno nam bo ostal v spominu oni prizor pred odhodom vlaka. Na sto in sto broječa množica je prepevala slovenske in hrvatske pesmi, Hrvat je poljubljal Slovenca, Slovenec Hrvata, marsikatero oko je bilo solzno. Klicali so nam: pridite, pridite zopet; a mi njim: pridite k nam, da vas v svojem domu pritismo na srce. Še dolgo, ko je vlak zapustil kolodvor, smo čuli za seboj navdušene „živijo“-klice.

To je bil en dan v kraljevskem Zagrebu. Vtis, ki ga je naredil na vsakega posameznika, je neizbrisen. Ko zaključujemo poročilo, ne rečemo nič drugega kakor: Daj Bog, da bi se skoro uresničile one želje, ki so vrele iz ust vsakega govornika, naj se skoro obistini ono, kar je navdajalo srce vsakega udeleženca: V to ime:

„Živela ujedinjena, slobodna kraljevina Hrvatska!“ —r.

Kupujte narodni kolek!

Celjske in štajarske novice.

— Rojstni dan Nj. Veličanstva se je proslavil po običajnem redu. Vojaštvo je imelo ob 7. uri mašo na glaziji. Med mašo je streljal domobranski bataljon in topiči na gradu. Za uradništvo in zastopnike drugih oblasti je bila maša v župni cerkvi ob 8. uri. Po vojaški maši je korakal domobranski bataljon skozi mesto po zvokih pruski uniformirane mestne godbe. Za stave so bile razobešene le na c. kr. uradnih poslopih in ena edina na magistratu. Res čudno, da je sicer ob vsaki priliki magistrat v vseh mogočih zastavah, a na rojstni dan Njeg. Veličanstva pa žalostno visi ena sama zastavica raz mestno hišo. No seveda, saj se tu ne gre za vsenemške ideale, temveč samo za avstrijskega vladarja, in za tega je dovolj ena zastavica! — Nj. Veličanstvo je navršilo z včerajšnjim dnevom 74 let. Bog ohrani nam cesarja!

— Občni zbor „Občeslovenskega obrtnega društva“ v Celju. — Kakor smo že objavili, se vrši jutri, v soboto, dne 20. t. m. občni zbor „Občeslovenskega obrtnega društva“ in sicer ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. Na sporedu je zelo važna stvar: pogovor o „Trgovskem in obrtnem kažipotu za Spodnji Štajar“. Razun tega je še nekaj drugih stvari, katere je treba vzeti v pretres. Ker je torej stvar velike važnosti, pozivljamo še enkrat vse društvenike, da se v polnem številu udeležijo tega zborovanja. Posebno glede „Kažipota“ je stvar zelo nujna, ker bo treba v najkrajšem času urediti celotno stvar, da se odda tiskarni, kajti sicer ne bi bil „Kažipot“ gotov do novega leta. Komur je torej na tem ležeče, da se bo dobro poučil o celi stvari in tudi po svojih močeh pripomogel do uresničenja tega velepomembnega načrta, naj se udeleži zborovanja. Odbor.

— „Slovensko delavsko podporno društvo“ v Celju priredi, kakor že povedano, v nedeljo, dne 21. t. m., društveni izlet na Lavo k Sevcnikarju p. d. Žnidarju. — Izleti „Slovenskega delavskega podpornega društva“ so se jako omilili našemu občinstvu, kajti vrli pevski zbor, s katerim razpolaga društvo, je tako dobro izvežban, da more njegovo petje ugajati i najrazvnejšem ušesu. To se je posebno videlo na izletu v Zagreb, kjer je na stotine broječe zagrebsko občinstvo viharo ploskalo vsaki pesmi, katero je zbor zapel. Nadejamo se torej, da se poleg društva udeležijo tudi večje število drugega občinstva tega izleta in to tembolj, ker se vedno in vedno poudarja, da so izleti v okolico tudi velikega pomena za utrditev narodne zavesti okoliškega prebivalstva. — Pevski zbor ima v svrhu izleta danes zvečer ob navadni uri pevsko vajo v društvenih prostorih.

— Porotniki za tretje letošnje porotno zasedanje v Celju. Izrečani so bili sledeči: — Josip Janežič, veleposestnik v Starivasi; Josip Franzl, gostilničar v Štorah; Jakob Vorinc, posestnik v Vojniku; Josip Delakorda, obrtnik v

Št. Janžu; Blaž Smartschan, pek v Celju; Marko Kroflič, župan v Črnovem; Anton Schuck, gostilničar v Slov. gradu; Anton Klaužer, posestnik v Brežicah; Ignac Brezinšek, gostilničar v Rogatcu; Luka Putan, trgovec v Celju; Franc Korun, trgovec v Št. Petru v Savinjski dolini; Jos. Vrečer, gostilničar v Vojniku; Martin Binol, gostilničar v Trnovljah; Janez Dvornik, posestnik v Družmirju; Jakob Pečolar, posestnik, Legen, Friderik Kalb, sedlar v Brežicah; Janez Scharner, posestnik, Legen; Janez Cajner, posestnik v Latkovi vasi, Matevž Škorjanc, pos. v Dobrtešivasi; Karol Rezar, posestnik v Kresnikah; Hans Kramer, velepos. v Slov. Gradu; Ludvik Smolej, trgovec v Sevnici; Jože Rezar, posestnik v Trnovljah; dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah; Karl Hermann, trgovec v Laškem; Andrej Hudovernik, posestnik v Velenju; Karol Teržan, posestnik v Pletrovčah; Edvard Kuketz, ravnatelj pivovarne na Laškem; Ivan Goričnik, posestnik v Rečiški vasi; Ignac Kasch, sedlar v Vojniku; Karol Koštomaj, gostilničar v Štorah; Ignac Fludernik, gostilničar v Ljubnem; Karol Petriček, sladničar v Celju; Ivan Vidmar, trgovec v Kapelah; Franc Veršec, ces. kr. notar v Sevnici in Martin Vrečko, posestnik v vojniški okolici. — Namestnikom so izrečani: Johann Kos, trgovec; Viktor Nasko, posestnik v Celju; Herman Kincl, trgovec, Št. Jurij ob juž. žel.; Anton Tschantsch, posestnik; dr. Johann Stepischnegg, odvetnik; dr. Heinrich pl. Jabornegg, odvetnik, v Celju; Anton Napotnik, gostilničar v Št. Juriju ob j. ž.; Johann Sager, posestnik v Celju in Ivan Dobovišek, gostilničar v Št. Juriju ob juž. žel. — Porotno zasedanje se začne 12. septembra.

— Nova faza nemškutarenja c. kr. uradov. Nemškutarstvo se je začelo z vso silo zopet šopiriti zlasti v uradovanju sodnij z avtonomnimi korporacijami, občinami. Predstojnik oddelka za pupilarne zadeve v Celju je poslal n. pr. občini celjski okolici, ki notorično samo slovensko uraduje, z nemškim dopisom tudi nemške vprašalne kole, katere bi se naj izpolnile. Občinski urad je odklonil izpolnitev ter izjavil, da pač prostovoljno izpolni slovenske vprašalne pole, čeravno to ni dolžnost občine, nemških pa nikdar, ker občina nemški sploh vsled sklepa ne uraduje. Pa ne da bi gospodje vsaj v drugič svojo zloglasno nemškutarenje opustili, poslali so nov odlok, da se mora do določenega dne nalog izvršiti in sicer v nemškem jeziku, ker je nemščina notranji uradni jezik, v nasprotnem slučaju se bode stvar odstopila politični inštanci. Tako torej. In zdaj gospodje mislijo, da se bode njim na ljubo vendar nemškutarilo! To je predrzna zahteva, da ji je težko najti enako. C. kr. sodnije bodo mar določevale interni uradni jezik slovenske občine! Tega nikdar ne boste dosegli. Sramotno dovolj, da sami nemškutarijo, a zdaj bi hoteli, da bode tudi svobodna občina izdelovala nemška popisovanja. In pri politični inštanci se bodo gospodje pritožili! Te se pa mi res strašno bojimo, ka-li? Vse slovenske občine pozivljamo, da vsako podobno vtihotapljanje nemščine brezobzirno zavrnejo. Videli bomo, ali nas bodo smele c. kr. oblasti tako predrzno terorizirati. Če že med seboj nemškutarijo, bodi

Ko se je Jelka po nasvetu predsednika vrnila v Petrovićevo hišo, ji prihitel veselo nasproti teta, držeč v rokah časnike, ki so med tem izšli.

— Jelka, dušica, čitaj to!

In Jelka je čitala neprestano in solza za solzo ji je padala na list. Čitala je, kako se je dogodilo in da je Hinko povsem nedolžen in koliko žrtvo je doprinesel domovini. Nato vzame v roke brzojavko in spozna iz nje, da jo še samo eden dan deli od Hinka.

To je bilo preveč za njeno siromašno srce, ki je toliko trpelo. Onesveščena pade teti v naročje.

Drugi dan je bila Pretorija svečano okinčana. Mnogobrojne zastave z narodnimi barvami so plapolale raz hiš in stolpov. Kolodvor pa je bil mikavno okrašen z zelenjem in cvetjem.

Vse to je bilo prirejeno na čast doktorju Römerju, ki se je že pred bojem izkazal pravega junaka.

Glasno klicanje ga je pozdravljalo, ko je stopil iz vlaka. Po celi vožnji od kolodvora do

vladne hiše je bilo natlačeno ljudstva, ki ga je pozdravljalo. V zbornici pa je bil zbran celi zbor, ki mu je z burnim klicanjem izrekel zahvalo in priznanje vlade.

Ali on ni mogel dolgo ostati med zastopniki, ki so mu vedno stiskali roke — njegovo srce ga je vleklo k Jelki, da se prepriča, če ga še ljubi in če mu je ostala zvesta.

V neizmerni sreči je zvedel oboje, ko sta se zopet videla in objela.

— Oh, kako sem srečna, da se je vse tako dogodilo in da si zopet tukaj. Jaz sem silno za tebe trpela! — reče Jelka in skloni glavo na njegove prsi. Pa vse to se ji je poznalo na licu.

Na večer tistega dne je bila prirejena zabava v slavo doktorja Römerja. — K zabavi je prišla tudi Jelka s svojim izgubljenim ženinom,

Izmed prvih ju je pozdravil ujec Pavle.

— Vendar sem imel pravo zdravilo za tebe Jelka. To mi kažejo tvoje sijajne oči, katere so me še včeraj tako žalostno gledale. Ali sedaj, ko ga zopet imaš, drži ga čvrsto in ne spusti ga več od sebe — reče smehljaje.

— Dolgo me ne bo mogla držati, ujec Pavle, — odgovori resno Hinko... — za vojsko treba sposobnih ljudi.

— In vlada potrebuje modrih glav. Ti moraš ostati v Pretoriji, kot član vlade. Naj vojska prizanese s svojo prozovitostjo tebi in tvoji mladi ženi! Bog vaju, otroka moja, akrbno čuvaj!

Narod slovenski! Čitajte sledečo mično povest, so me nehote oblike solze, in v dušo mi je vsililo vprašanje: — Zakaj ti drago slovensko ljudstvo ne poznaš žrtev za svoj narod, zakaj se ti ne žrtvuješ za svojo lepo domovino, kakor drugi narodi? Kje imaš tisto iskreno detinsko ljubav do slovenske zemlje, zakaj pustiš malomarno, da plenijo grabežljivi tujci po tvoji lastnini in ti krađejo zlato svobodo, imetje in življenje? Prevel sem to povest tebi, ljubo mi slovensko ljudstvo, iz tega vzroka, da, če je mogoče, užgem ogenj požrtvovalnosti v tvojih srcih, propalicam pa vzbudim črno vest. Največje veselje mi bo, da nisem pisal zastonj. In v to blagoslovi in pomози Bog!

si jim, občine se ne smejo ti brutalni krivici nikdar ukloniti. Slovenski poslanci se pa opozarjajo na to novo nasilstvo zoper naš jezik.

— Zaslepljenost celjskega mestnega urada.

— Celjski mestni urad je že spet pokazal svojo mržnjo do slovenščine in Slovencev. C. kr. namestništvo v Gradcu je izdalo nov razglas o volitvah vsem občinskim uradom na Spodnjem Štajarskem v obeh jezikih. Mestni urad celjski je nabil ta razglas samo na voglih na cerkvenem trgu in pri okrajnem glavarstvu v obeh jezikih, na vseh ostalih krajih nabil se je ta razglas samo v nemškem jeziku. — Ali se mestni urad boji, da bi v Celju se mudeči [tujci videli, da celjsko mesto ni tako „nemško“, kakor se o njem kriči? Sprva so se sploh branili dvojezičnih razglasov ter so razdvojili celo ime namestništvo, ki se je nahajalo kot podpis na sredini razglasa ter prilepili edino nemško besedilo s polovico namestnikovega podpisa, in šele vsled vednih pritožb so se morali udati in prilepiti razglase v obeh jezikih. — Zdaj jim je napravil gospod namestnik v Gradcu uslugo, da se pod piše mesto samo enkrat, dvakrat, kajti potem lažje cepijo lepake. Mi pa tudi tega zaničevanja ne bomo več prenašali, temveč zahtevamo, da se povsod v mestu, kjerkoli se tak razglas nabije, nabije v obeh deželnih jezikih, ali pa v nobenem. Volilno pravico imajo najnižji sloji, ki so v ogromni večini Slovenci, kateri nemškega jezika niti zmožni niso. Sicer pa razglasi nabiti v mestu tudi niso namenjeni samo mestu, temveč tudi za okolico in vsakogar, kdor ima v mestu kaj opraviti. Slovenci, dobro si zapomnite, kako spoštuje nas in naš jezik stranka, ki je sedaj na krmilu v celjskem mestu, kako ji smrdi samo slovenski popisan kos papirja, in kako ji diši edino le slovenski denar, katerega jim nosite.

— Zopet razmere na tukajšnji cinkarni. Parkrat smo bili že primorani odločno grajati tiranstvo in nečloveško postopanje z delavci na tukajšnji cinkarni, katera se nahaja v državni upravi. Uspehi, ki jih je doseglo delavstvo s svojim premišljenim in zmernim postopanjem, bodejo menda c. kr. rudniškega svetnika v oči in hoče se delavcem nižje vrste zato maščevati. A tudi boljšim delavcem hoče kazati svojo moč in izvajati nasledke za njihovo postopanje, kajti enemu istih je že dal slovo in mogoče, da slede še drugi. — toda gospod svetnik, do gotove meje! Odkrito vam povemo, da bomo z bistrim očesom sledili vsakemu vašemu koraku. Danes vas pa vprašamo, ali je pravično in človeško, da se plača za razvažanje premoga oziroma rude po tovarni na razne prostore in do peči od železniškega voza (lore) celih 80 kr., reci osem deset krajcarjev! Deset ljudi mora pridno delati in voziti, ako hoče, da izprazni tri take vozove premoga ali rude v pol dneva. Teh deset ljudi zasluži torej za svoje poldnevno težko in naporno delo celih 2 gld. 40 kr., tako da pride na enega 24 kr., reci štiriindvajset krajcarjev! — Je-li to človeško? Gospod svetnik! Mar ne diši tako postopanje po suženjstvu? Avstrijsko državo pa bi moralo biti sram, ako ne zmore svojih delavcev pošteno plačati ter hoče vsled tega uvesti srednjeveško suženjstvo. — Po zadnjem nastopu delavcev so isti izposlovali mrvice pravice. Vsled najnovejše naredbe bi morali dobiti za delo ob nedeljah 40 odstotno doklado. Gospod rudniški svetnik pa tudi te dobrote ne privošči delavcem, ker jim sedaj ne pusti ob nedeljah delati, zato jih pa uprega na delo po noči, da bi mu ne bilo treba zvišati zaslužka za borih 40 odstotkov. Jeli to tudi človeško postopanje? — Ali je res država že tako na kantu, da morate ubogo ljudstvo v njen prid izkoriščati?! Le tako naprej, toda odkritosrčno vam povemo, da s takim postopanjem ne boste koristili niti državi niti sebi. Ako ne boste odnehali, počila bode struna poprej nego vi mislite — ali morda celo — želite?! —

— Pes mesarja Umeka v Sovodni je v ponedeljek zvečer ustavil na cesti nekega pasanta in ga ni pustil naprej. S pristojne strani naj bi se vendar poskrbelo, da gosp. Umek psa ali priklene ali pa pošlje v zaslužni pokoj, da se ne zgodi kaka nesreča.

— Slovenci gornje Savinjske doline! Že trikrat smo vas v našem listu povabili na volilni shod k Sv. Frančišku Ksaveriju. — Vršil se prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne pri gosp. Ivanu Časlu. Vložila se je prošnja, da se sme shod vršiti pod milim nebom. Pridite na vsak način mnogobrojno. Zlasti noben župan naj ne manjka. Zelo potrebno je, da se razgovorite o prihodnjih volitvah. — Predstavil se vam bode vaš bodoči novi poslanec g. Ferdo Roš in bodo nastopili še razni drugi govorniki. Zaradi pičlosti časa ni mogoče prirediti več shodov, zato se je volil Sv. Frančišek, ki je sredi gornjegrajskega okraja. Upamo in pričakujemo, da bode gornja Savinjska dolina tokrat kakor vselej pokazala svoje narodno lice.

— Polzela. Kakor je „Domovina“ že večkrat poročala, se vrši dne 28. avgusta ob 3. uri popoldne na Polzeli pri g. Cimpermanu volilni shod, na katerem se predstavi naš kandidat za 4. skupino štaj. deželnega zbora, g. Ferdo Roš. — Bila bi izgubljena vsaka beseda, ko bi hoteli šele dokazovati važnost in pomen tega shoda. Vsak, kdor pozna razmere pri nas, bo uvidel, da moramo Slovenci porabiti vsako priliko, da si krepimo narodno zavest in odločnost. Saj vemo, koliko so se že trudili gotovi gospodje, da bi napeljavali vodo na nemški mlin; nobeno sredstvo jim ni bilo preslabo, da bi dosegli svoj namen; — sicer pa je itak znano, da sta nemškutarija in umazanost sorodna pojma. Ravno zato moramo pokazati, da se zavedamo, da smo tu doma; posebno naj govori število slovenskih glasov pri volitvah. In k temu bo gomagal gotovo tudi naš shod. Pa ne le domačine, tudi sosede vabimo, posebno one, katerim je na Vransko pot predolga. Pričakujemo torej zlasti

mногоštevilne udeležbe iz Braslovč, Gomilskega, Št. Petra, Grušovelj, Št. Andraža — da tudi od drugod. Prihitite, da spoznate moža, katerega vam je voliti. — Da bodo pa udeleženci imeli kaj zabave, priredita domače „Bratno društvo“ in „Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda“ po shodu ljudsko veselico z godbo, petjem itd. Zabavati se hočemo po stari slovenski navadi v poštenu družbi in ob veseli pesmi. Kdor se hoče v naši družbi veseliti, naj pride v nedeljo k nam — ne bo mu žal. Izrecno povdarjamo, da se ne bo pobirala nobena vstopnina in se bo torej lahko vsakdo udeležil shoda in veselice brez posebnih stroškov. Torej na svidenje na shodu!

— Volilni shodi. V ljutomerskem okraju sta bila doslej dva volilna shoda, dne 14. avgusta v Ljutomeru in 15. avgusta v Križevcih. Prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne je volilni shod pri Mali nedelji. — Izmed sedem sodnih okrajev celjskega okrožja, sta imela volilne shode že Šoštanj in Slovenjgradec dne 14. avgusta, Gornjegrajski imajo shod v Sv. Frančišku prihodnjo nedeljo in Vrančani dne 28. avgusta na Vranskem in Polzeli. V Sv. Frančišku bode poročal razun kandidata g. Roša, gosp. dr. J. Karlovšek, na Vranskem in Polzeli tudi poslanec dr. J. Hrašovec, pri Mali Nedelji dne 21. avgusta dr. V. Kukovec. Potem še pridejo na vrsto Konjice, Laško, Žalec in Celje. — V marsikaterih okrajih še nismo slišali nič o shodih in upamo, da se prirede shodi vendar kar možno mnogoštevilno. Obžalovati pa moramo skrajno nemarnost prirediteljev shodov v nekaterih okrajih, kjer se zdi istim odveč volilne shode časopisom naznaniti in v istih vsaj z malo besedami poročati. Čemu so pa shodi, če ne, da ljudstvo o njih izve!

(381) 3-3

Naprodaj

je lepa hiša z vrtom na jako primernem kraju za kako obrt. — Cena 36000 kron. Več pove upravništvo „Domovine“.

Gospodična

ki je absolvirala knjigovodski kurz, išče primerne službe. Gre tudi za prodajalko ali blagajničarko. Dopisi se naj blagovolijo doposlati pod: M. D. št. 58, poste restante Maribor. 2-2

(356)

Zveza slovenskih posojilnic v Celju

razpisuje s tem

službo uradnika.

Zahteva se spretnost v vseh strokah posojilniškega in po možnosti drugega zadružnega poslovanja ter znanje trgovskega knjigovodstva in korespondence.

Vojaščine prosti prosilci, ki so večji stenografije in bi se usposobili za revizijski posel, imajo prednost. (363) 3-2

Plača in pogoji po dogovoru.

Nastop službe takoj oz. do 15. septembra 1904 ev. tudi pozneje.

Prošnje s spričevali in dokazili dosedanjega službovanja se sprejemajo do 25. avgusta 1904.

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna in največja trgovina

z urami, zlatnino in optičnimi predmeti

v Nar. domu v Celju.

Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Postrežba točna in poštena.

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

Kdor si hoče nabaviti uro, zlatnino ali srebrnino, naj zahteva moj novi, bogato ilustrovani

CENIK

katerega razpošiljam brezplačno in poštne prosto. * Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno. Za dobro delo garantiram.

(181) 19

— Hmeljska letina v Savinjski dolini. Iz mnogih strani smo letos dobili žalostna poročila, kako je toča ali suša in epidemija pokončala lepe setve in vinograde. — Vsaka taka vest nas neprijetno zadene, ker vse, kar množico gospodarjev zadene in boli, oškoduje narod. Ravnotako nas pa veseli, ako čujemo, da posameznim krajem gospodarstvo dobro uspeva, ker se s tem, če so prebivalci pametni, okrepi gospodarstvena in politična moč naroda. Iz tega stališča z veseljem poročamo, da je letos hmeljski pridelek po celi naši Savinjski dolini, hvala Bogu, zelo dobro uspel in so cene tudi prav visoke. Cena za kilogram je nad 4 K in se upa, da se še zviša. Tako bodo priromali lepi stotisočaki v Savinjsko dolino. Dobro jih uporabite in premišljeno naložite!

— Št. Jurij ob juž. žel. Dne 7. t. m. se je sešlo na vabilo g. T. Kurbusa, nadučitelja in čebelarja v Slivnici, precejšnje število domačih čebelarjev in drugih poslušalcev pri čebelnjaku posestnika Iv. Oseta na Gorici, v svrhu strokovnega podavanja in sestave podružnice čebelarkega društva za Slovenski Štajar s sedežem v Ptuj. Sklicatelj shoda pozdravi navzoče, predstavi potovalnega učitelja čebeloreje, gosp. Juvančiča od sv. Andraža v Slov. goricah, nadaljuje svoj govor o čebeli sploh, njenem spolovanju, matici, delavki in trojih, delovanju in poklicu posameznih, o uredovanju panjev, spravljanju medu in njegovi razprodaji, kolikor mogoče, pokaže vse praktično. Po njem povzame besedo g. Juvančič, podava zgodovino čebele in čebelarstva, o nje praktični koristi v naravi, materialni koristi v čebelnjaku opisuje v navdušenih besedah njeno moralno korist njeno pridnost ter jo postavlja človeštvu v zgled, naglašujoč, delaj tudi ti za panec tako in zadovoljen bodeš. — Končno nam še razloži pomen čebelarkega društva, kojega glavni namen je pospeševati čebelorejo na Slovenskem Štajarskem s tem, da zastopa koristi posameznih čebelarjev, prireja v različnih krajih strokovno poučne shode, pripravlja uspešnejšo razprodajo čebel in njenih pridelkov itd. Za nadaljno zasebno izobrazbo še dobiva vsak ud za majhno plačilo 2 K strokovni list „Slovenski čebelar“. Ali niso to prav lepe odobnosti? Nato se oglasi 20 udov za pristop, izmed katerih se je sestavil na predlog g. Čuleka sledeči odbor: predsednik Tomislav Kurbus, nadučitelj in čebelar na Slivnici, namestnik Ignac Čretnik, posestnik v Podgorju, tajnik Alojz Plavstajnar, pos. sin v Kladnem, blagajnik I. Žličar, pos. sin v Kamenem, odbornik I. Oset, posestnik na Gorici. — G. sklicatelj se še zahvali gosp. Juvančiču za požrtvovalnost ter sklence zborovanje. S tem je ustanovljena prva čebelarska podružnica v celjskem okolišu. — Čebelarji! uporabite to lepo priliko, pristopite vsi iz bližnje in dalnje okolice, poprimite se tega lepega dela, krasne zabave — z večjo vnemo in veseljem — plačilo vam ne izostane!

— Iz Konjic. — Ko sem se v ponedeljek zvečer malo pozneje sprehajal po cesti iz trga proti Prevratu, že zaslišim od daleč neke divje glasove. Grem naprej in pridem do Strašnikove gostilne, od koder je prihajal ta divji hrušč. — Ker so bila okna in dveri odprte, sem opazil v sobi jako navdušene, seveda že precej ginjene sledeče gospode: — c. kr. orožnika Smodeja in Turka, c. kr. sod. slugo Čebula, nadalje mladega junaka Satlerjevega Gustina, ki so si vince slajbali z napitnicami „Heil! nieder mit den Windischen!“ Satler n. pr.: „Heil Čebul in Smodej, ne bodite tako žalostni, saj vam „bindišarji“ takointako ne morejo nič storiti!“, za kar sta mu dotična z glasnim „Heil“ poklonila. — Mu tako izrazila popolno strinjanje z njegovo nikansko duhovitostjo. Nato so se vsi v tej blaženosti precej glasno vračali v trg in v Sečicejevi gostilni nadaljevali. Kaj so proslavljali, ni bilo zvedeti. — Najbrž so še enkrat skupaj proslavljali pogumne čine in toliko požrtvovalnost c. kr. orožnika Smodeja in c. kr. sod. slugo Čebula pri zadnjem „Aufestu“. Bati se je, da je bilo prezgodaj. Vsa stvar se kuha v zavrnjenem loncu in prav nič ne veste, kaj da pride na mizo in zato mislim, da bi bilo bolje, če bi bili obhajali sedmino.

— Celjska policija je v Brežicah dobila svoje lovorike in sicer po hrbtu. Pravzaprav ni to ravno najprimernejši prostor za odlikovanje, ali kaj se hoče, ko pa drugje ravno ni bilo mogoče pripeti častnih znamenj. Ali šalo na stran, obče mnenje cele, do štiri tisoč broječe množice je bilo, da je bilo vseh izgrediv v Brežicah krivo le izzivajoče postopanje celjskih „redarjev“. Zakaj pa ni bilo nikakega spopada z orožništvom? Zato ker je isto vedno in povsod nastopalo popolnoma nepristransko. Da je bila vsemu kriva le policija, je pokazalo tudi izrecno povelje okrajnega glavarja, da naj se policija odstrani izpred „Narodnega doma“. Ko je „redarstvo“ odšlo, je bil takoj red in mir. Sicer je pa bilo že to naravnost izzivanje slovenskega občinstva s strani mestnega županstva, da je isto pozvalo „celjsko“ policijo na pomoč, ki je že leta in leta sem znana kot pristranska, ki vidi zločinca v vsakem Slovencu in poštenjaka v vsaki nemčurski barabi, ako le-ta izziva in napada Slovence. To se je pokazalo stoinstokrat v Celju, to vidimo dan za dnevom, a videli smo to tudi v Brežicah, kakor svoj čas ob blagoslovljenju „Narodnega doma“ v Celju in ob času češkega obiska. — No, v Brežice najbrž celjska policija ne bo šla več po lovorike.

— Iz Brežic. Iz med brežkih nemčurskih kričačev, se je tudi Pintaričev Janže, iz Rogine doma, posebno odlikoval, ter kazal svojo visoko nemško naobrazbo. Na kolodvor odhajajočim „Sokolom“ je upil „Kusch“. Ta nemčurska duša, ki mora za ljubi krubek le svojim slovenskim rojakom hvaležen biti, se seveda sedaj grozno repenči, ker so slovenske trgovine vedno polne — on pa lahko muhe lovi. Ta odpadnik in sramotilec svojega naroda se drzne poštene Slovence žaliti. Tedaj zapomni si naj, da bode morebiti že v kratkem svojo budalost grozno obžaloval. Naše občinstvo se zaveda — spoznava svoje prijatelje. Mi vstajamo in vas je strah.

— Sv. Križ nad Mariborom. Po posredovanju podpisanega se je pri Sv. Križu nad Mariborom, sodnijski okraj Maribor, danes „Zadruga za rejo bikov“ ustanovila. Zadruga obstoji pod imenom: „Zadruga za rejo bikov“ pri Sv. Križu nad Mariborom, vpisana zadruga z omejenim poroštvom. Zadruga ima svoj sedež pri Sv. Križu nad Mariborom in obseže vso občino Sv. Križ nad Mariborom, Šober, Slance in Rožbah, in ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi se v zadostnem številu skupno se nakupovali in redili plemeniti biki marijadolske pasme. Predstojništvo zadruge obstoji iz 6 udov in 3 namestnikov. Izvoljeni so: Alojz Hauptmann, načelnik; Anton Waldhuber, namestnik; Filip Galunder, tajnik in blagajnik; Jurij Šunko, Alojz Waldhuber, Matija Maček, udi; Miha Mandl, Jožef Maček, Anton Hauptmann, namestniki. Razsodnija obstoji iz 3 udov in 2 namestnikov. Izvoljeni so: Dr. Radoslav Pipuš, Martin Elsnič, Jakob Strnad, udi; Janez Čepe, Jakob Pajtler, namestniki. Eden opravični delež znese 10 K, pristopnina 2 K, letnina za vsako v letni zadrugi spisek vpisano kravo ali telico 1 K. Dosedaj je 20 udov pristopilo.

— Od Sv. Marka niže Ptuj. Bralno društvo pri Sv. Marku priredi dne 28. avgusta t. l. ob priliki svoje desetletnice veliko veselico v gaju 10 minut od cerkve. Vabimo vse sosede in prijatelje, da pridete in se med nami razveselite. Peli bodo domači pevci (moški in mešani zbor), dijaki bodo tamburali, domači fantje bodo vpriporili šaljivo igro „Doktor Vseznal“. Slavnostni govornik je g. dr. Ant. Jerovšek, prof. v Mariboru. V drugem delu programa je prosta zabava s šaljivimi nastopi, šaljivo pošto, petjem, godbo itd.

— Čebelarsko društvo za ptujski okraj, katero zdrži učiteljstvo, zboruje dne 25. t. m. ob pol 11. uri predpoldne pri Sv. Urbanu na domu predsednikovem s sledečim sporedom: 1. Demonstracija, razno delo pri čebelah, kuhanje voska, izdelovanje in prilepanje umetnih medsten itd. 2. Poročilo načelnika o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Predlogi in nasveti. K obilni udeležbi vabi Josip Wesiak, t. č. predsednik.

— V Križevcih se je vršil dne 15. t. m. volilni shod pol. in gospodarskega društva v Ljutomeru. Udeležba sicer ni bila prevelika, a

kar jih je bilo, to je bila zbrana četa zavednih kmetov iz vseh vasi križevske župnije. To nam jamči, da udeležba volitve v 4. kurijo za nas ne bo sramotna. Gg. dr. Chloupek, dr. Grossmann in Misja so razložili, kako nam je postopati pri volitvi. Kandidatura g. dvornega svetnika dr. M. Ploja se je sprejela z burnim odobravanjem.

— Iz Križevca na Murskem polju. Le eno leto je preteklo, odkar se je ustanovil „Murski Sokol“. Da bi pokazal, ali zasluži ime „Sokol“, poletel je minolo nedeljo v Križevce in tu proslavil na dostojen način svoj rojstni dan. V dokaj velikem številu — bilo jih je nad petdeset — prikorakali so z godbo na čelu v Križevce, kjer jih je sprejelo veteransko in požarno društvo križevsko. Iz mnogobrojnih grl jim zadoni v pozdrav krepak sokolski „nazdar“; cvet križevskih deklet pa jih okraši s cvetjem. Po kratkem odmoru zbralo se je na vrtu še dokaj številno občinstvo — bilo bi še gotovo številnejše, ko bi se od neke strani ne bilo stavilo zaprek — težko čakajoč na začetek. Slavnost otvori g. dr. Chloupek, starosta „Murskega Sokola“. Povdarjajoč pomen sokolstva in misli sokolske, kaže na ponosne vrste čilih „Sokolov“: „Slovensko ljudstvo! sodi po našem nastopu, koliko smo napredovali, koliko smo zrastle tekom enega leta!“ Burni „živijo“ sledi govorniku. Javna telovadba se je pričela s prostimi vajami. Po zvonkih glasovih narodne godbe so izvajali vse vaje tako precizno, da je ljudstvo kar strmelo. Istotako je žela burno odobravanje telovadba na orodju. Ne samo točno izvajanje vseh vaj, ampak tudi veliko število telovadcev moramo omeniti z velikim veseljem. Čast vztrajnemu načelniku. Po končani telovadbi zahvali g. podstarosta Babnik v vznesenih besedah neumorno delujočega starosta g. dr. Chloupeka in ga ob enem prosi, naj i v bodoče ne odtegne svoje vodilne roke še sedaj mlademu „Sokolu“. G. Karba nazdravlja zavednemu slovenskemu ljudstvu, na kar zahvali kmet Rožman „Murskega Sokola“, da je ravno Križevce izbral za svoj izlet in prestrašil narodno zaspane Križevčane v njihovem brezskrbnem spanju. „Murski Sokol“ se lahko ponaša, ne le da je v enem letu krepko rasel, ampak tudi, da ima v svojih vrstah mnogo kmetijskih fantov, da celo kmetov. A kar zelo obžalujemo, je dejstvo, da je v sokolskih vrstah bore malo Križevčanov. Temu se mora odpomoči! Križevsko učiteljstvo bi naj prvo stopilo med „Sokole“ in mnogo fantov mu bo sledilo, tako da se bo v doglednem času lahko telovadilo v Križevcih, kar je za oddaljene občine jako ugodno. Ne manjka nam zavednih in požrtvovalnih fantov, pač pa požrtvovalnih in delavnih voditeljev križevskih. Tistim pa, ki imajo zmožnost in voljo, se vežejo roke in stavijo vse mogoče ovire. Razumništvo med ljudstvo in sokolske vrste se bodo podvojile!

— Dijaki iz murskega polja in slovenskih goric se vabijo k jour-fixu, kateri se vrši v četrtek, dne 25. t. m. ob 9. uri predpoldne v šoli na Cvenu pri Ljutomeru. Predavalo se bo o kmetijskih zadrugah in po predavanju si bomo ogledali tukajšnjo kmetijsko zadrugo in mlekarno! Udeležite se mnogobrojno tega jour fixa, ker boste imeli razun predavanja o za slovenski narod velevažnih organizacijah priliko si ogledati eno izmed najbolj prospevajočih slov. zadrug. Prijatelji mladine dobro došli! V slučaju slabega vremena se vrši jour-fix dne 1. kimovca!

— Tra—ra—ra, kandidata imajol! Kje in koga pa? No, saj si vendar lahko mislite, koga si mislimo in kje. Saj ga poznate, onega „pro-roka“, ki se je pri volitvah v gornjeradgonski okrajni zastop že tako tresel za svoje „dostojanstvo“, da bi mu bilo kmalu povsod zmanjkalo sape. — Saj ga poznate onega orehovskega Wratschkota, kakor se po novem piše, odkar mu je ptujski „giftna krota“ vsakdanja hrana, odkar iz nje zajema vso svojo visoko učenost. — Saj pravimo, pametnejšega možakarja si pač niso mogli izbrati ptujski nemškutarji, kajti Wratschkotu bodo glasovi leteli kar vkup, kakor baje nekaterim nemčurskim lačenbergarjem lete pečeni piščanci v goltanec, seveda samo v ponižnih in skromnih željah. Bravo, gospod pek Ornig, tako kunštne žemlje pa še niste pekli ves čas svojega pekovskega življenja, ka-

kor je Wratschkotova kandidatura. Ali bolje rečeno, to ni zemlja, to je „slan klin“, na katerega ste najbrž potresli namesto soli in kumne, one tisoče in tisoče kronic, za katere so bili ociganjeni ubogi Haložani na korist slovenskega denarja požrešnim ptujskim nemškutarjem. In zdaj bodo prihiteli slovenski „pošteno“ ociganjeni kmetje in se bodo kar trumoma vsedali na vaše osoljene limanice in volili vašega vas vrednega bratca Wratschkota. Star pregovor pravi: „gliha vkup štriba“, in tu sta se res „vkup naštrihala“ dva možakarja, ki bodeta rešila slovensko ljudstvo slovenskih „dohtarjev“, „farjev“ in drugih takih nemškutarje hrustajočih „klerikalcev“, seveda ako se bodo le ti dali od onih dveh pohrustati, ter „odeta“ privedla slovenski narod srečno tako daleč, da se bo dal ociganiti za vse, kar mu nemškutarska „štajerčevska“ druhal še ni izmzgala dosedaj. Radovedni smo res, koliko nemčurske golazni se bo nabralo okrog velikega „štajerčevca“ Wratschkota. V svetem pismu se bere, da se tam, kjer je mrhovina, zbirajo gavrani, in tu se nadajamo, da se bo na mrhovini poginjajoče „Štajerčeve“ nemškutarje tudi zbralo še nekaj ptujsko „giftno kroto“ žročih mrhovinarjev in potem bo cele pesmi konec. Prepričani smo, da bo „Štajerčevemu“ nemškutarstvu ravno s temi volitvami za vedno odklenalo. Kdo bi tudi s takimi ljudmi, šnopsarji najzadnje vrste, ki prodajajo sebe in svoje za frakelje špiritovca, hotel stopati v eni vrsti. Fej! Poštenemu človeku se stidi taka družba. — Ako se Ornig in Wratschko dobro počutita med njimi, morata imeti pač posebne nemškutarske želodce, pošten slovenski želedec bi se pač preobrnil ob takem gnjusu. Slovenski volilci, skrbite torej za svoje zdravje!

Društveno gibanje.

— Vabilo na Ciril-Metodovo slavnost, ki jo priredi bralno društvo na Laškem dne 21. vel. srpana t. l. v dvorani delniške pivovarne § 11 na Laškem. Vstopnina: sedeži 1. in 2. vrste 1 K 20 vin., od 3. do 6. vrste 90 vin., ostali 60 vin., stojišče 30 vin., Začetek ob 4. uri popoldne. Op. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Spored: „Slovan na dan“. 2. „Pozdrav“. Poje mešani zbor. 3. Slavnostni govor. 4. „Sveta Neža“. Igrokaz v dveh dejanjih. 5. „Naša zvezda“. Poje mešani zbor. 6. „Ne vdajmo se!“ Kratkochasnica v 1 dejanju. 7. „Mladosti ni“. 8. „Slovo od domovine“. Poje mešani zbor.

— Bralno društvo na Ljubnem priredi dne 21. avgusta veselico z gledališko predstavo, petjem in prosto zabavo.

— Trg Radeče in „Pevsko in tamburaško društvo Kum“ priredita povodom desetletnice otvoritve Franc Jožefovega mostu v Radečah slavnost s sledečim sporedom: 1. V soboto 20. avgusta zvečer bakljada in razsvetljava mostu. 2. V nedeljo, dne 21. avgusta se začne ob 4. uri popoldne v prostorih „Narodnega doma“ v Radečah veselica s koncertom, šaljivo pošto itd. Vstop. 30 vin. 3. Zvečer ob 8. uri v dvorani „Narodnega doma“ v Radečah narodna igra s petjem v petih dejanjih „Revček Andrejček“. Cene prostorov: I. sedež 1 K 20 vin.; II. sedež 80 vin.; III. sedež 60 vin.; stojišča 30 vin.

Politični pregled.

— Deželni zbori. Solnograški in šlezijski dež. zbor bodeta sklicana na dan 20. septembra.

— Novi brambni zakon. Takoj pri jesenskem sestanku se predložijo državnemu zboru trije načrti novega brambnega zakona, izmed kojih si bo zbornica izbrala primerne. Vsi trije načrti temeljijo na dveletni vojaški službi; za izvedbo se določi gotovo število let. Preden se zakonski načrt definitivno dožene, se bodo še vršila pogajanja z ogrsko vlado.

— Trgovinske pogodbe. Član italijanske vlade je izjavil, da italijanska vlada ne name-rava s silo nastopiti proti uvozu lesa in konj, kakor so naznanjali časopisi. Na podlagi dosedanjih razprav se bo sklenila pogodba z Avstro-Ogrsko. Zaradi trgovinskih pogodb z Italijo in Nemčijo bode Tisza prišel na Dunaj.

— Položaj na Ogrskem. Listi trdijo, da Tisza vrši priprave za nove volitve. Ako opozi-

cija ne bo dovolila povišanja vojaških novincev in nagodbe z Avstrijo na podlagi § 14. in če bo poskušala preprečiti z obstrukcijo trgovski pogodbi z Italijo in Nemčijo, bo Tisza razpustil zbornico in razpisal nove volitve. V ta namen boče Tisza 22 nezanesljivih velikih županov namestiti z zanesljivimi možmi.

Rusko-japonska vojna.

Ruske ladje, katere so bile nad 24 ur v nevtralnih pristaniščih, so izgubile svojstvo vojnih ladij in po mednarodnem pravu morajo ostati ves čas vojske v nevtralnem pristanišču. — Prve so baje prodrle iz Port Arturja oklopnice: „Cesarevič“, „Retvizan“, „Pobjeda“, „Peresvjet“, „Poltava“ in „Sevastopolj“ in križarice „Askold“, „Diana“, „Palada“, „Novik“ in pa osem torpedovk.

Ušle so „Cesarevič“, vse štiri križarice in šest torpedovk.

Pri ruskem poizkusu zapustiti Port Artur dne 10. t. m. so bile torej ladje: — „Retvizan“, „Pobjeda“, „Peresvjet“, „Poltava“ in „Sevastopolj“ z nekaterimi torpedovkami.

„Daily Mail“ poroča iz Tokija z dne 15. t. m., da so videli v morski ožini Van Diemena na jugu Japonske med otokoma Kišiu in Tanegašima rusko križarko „Novik“, ki je plula proti severu; očitno se je nahajala na potu v Vladivostok in je brez dvoma tjakaj že dospela. Takisto pa je že tudi dospela v Vladivostok križarka „Diana“, o kateri se je trdilo, da se je vrnila v Port Artur. Križarka „Askold“ se sedaj nahaja v Vusungu v šanhajskem pristanišču da se po pravi; nato pa bo tudi odplula v Vladivostok. Na krovu „Askolda“ se nahaja admiral Rej censtejn.

O boju z vladivostoško eskadro se poroča: Takoj, ko so ruske križarke opazile japonsko brodovje, so se okrenile in so skušale uteči. Toda bile so že v streljni daljavi in ob 5. uri 23 minut je počil prvi strel z japonske admiralske ladje. Kot najpočasnejša ruska ladja se je izkazala „Rjurik“ in zbog tega so tudi Japonci ves svoj ogenj koncentrirali nanj. A tudi „Gromoboj“ in „Rosija“ sta bila v hudi stiski. Japonsko brodovje se je postavilo v bojno vrsto v obliki črke T. Na krovu ruskih križark je večkrat nastal ogenj. Največ je trpel „Rjurik“. Križarki „Naniva“ in „Takašibo“ ste nadaljevali boj z „Rjurikom“, dočim so ostale ladje zasle dovale „Rosijo“ in „Gromoboja“. Končno se je začel „Rjurik“ potapljati, nakar so se vse japonske ladje vrnile, da bi pomagale reševati moštvo. V celem so Japonci rešili okolu 600 mož, dočim so sami izgubili 100 mož.

London 17. avgusta. „Daily Telegraph“ poroča, da se je začela morska bitka 10. t. m. ob 11. uri popoldne s streljanjem topov. Z majhnimi presledki so Rusi neprestano streljali do noči. Ruska ladja „Cesarevič“ je bila obdana od mnogoštevilnih japonskih ladij, ki so jo obsipavale s strašnim ognjem. Z vseh strani so se sipale nanjo granate s strašnim grmenjem. Na japonski strani so bile izgube jako težke, ker so se Rusi borili na življenje in smrt. — Dvanajstpalčna granata je ubila admirala Vithfeta in težko ranila prvega in drugega poveljnika. Tega je pozneje še en strel popolnoma ubil. Tri častnike in 12 mornarjev „Cesareviča“ so pokopali na morju. — Krov je bil od strelav popolnoma razbit. Vkljub groznemu boju, se je „Cesarevič“ vendarle posrečilo, da se je prebil skozi sovražnike. Dne 11. avgusta ob 11. uri zvečer je prišel v Čintau. Ohranjeni mornarji opisujejo to bitko kot nekaj nečuvnega. — Bilo je tako peklensko streljanje, da so mladim vojakom od groze osi-veli lasje.

London 17. avgusta. V Vladivostok prihajajo močne ruske rezervne čete. Vse vojašnice so prenapolnjene. V Vladivostoku so prepričani, da bodo Japonci, ko osvoje Port Artur, hoteli tudi osvojiti Vladivostok.

Petrograd 17. avgusta. (Uradno.) General Kuropatkin poroča: Stanje je nespremenjeno. Dežuje zelo močno. Hunhuzi razvijajo jako obširno delovanje. — Japonci so zgradili med Fenvančenom in Lianšahuanom ozkotirno železnico.

London 17. avgusta. Neki japonski list v Tokiu, kateri ima zveze z japonsko vlado, pravi,

da bodo stavili pri morebitnih mirovnih pogajanjih Japonci sledeče pogoje: Vzhodno-kitajska železnica postane last Japonske; Mandžurijo dobijo zopet nazaj Kitajci; Vzhodna Sibirija do Jenisega ali vsaj do Lene mora ostati japonska, kakor tudi Port Artur in Daljai. Za razvoj japonskega ribištva morajo Rusi Japonski odstopiti otoh Sahalin. Rusija mora plačati Japonski za vojno odškodnino tisoč milijonov rubljev.

Petrograd 18. avgusta. General Šteselj je izdal proklamacijo na branitelje Port Arturja, v kateri pravi: Vsak od nas naj pomni svete prisega in naj ima v srce vklesano povelje, da ne zapusti svojega mesta na utrdbah. Po vzgledu svojih hrabrih prednikov se ne bomo umaknili sovražniku niti za ped.

Čifu 18. avgusta. (Kor. urad). Japonci so pripluli v Golobji zaliv. Od Palinčina, dve milj severno od Port Arturja, napredujejo proti trdnjavi. Prošlo noč so Port Artur bombardirali od Golobjega zaliva.

Petrograd, 18. avgusta. Na mandžurskem bojišču je vse mirno. Vsa pota so vsled neprestanega dežja preplavljena. Japonci se ne ganejo.

London, 18. avgusta. Rusija zahteva, da ji Kitajska vrne torpedovko „Rešiteljni“, katerega so se Japonci na roparski način polastili, in da degradira admirala Saha, ki je ta rop dopustil.

(368) 1

Opravična številka Hc 348/4,1

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa c. kr. okrožnega sodišča v Celju z dne 3. avgusta 1904, opravična številka S 7/4,7 se proda dne 25. avgusta 1904, dopoldne ob 9. uri v Celju, v Gosposki ulici št. 4, v konkurzni sklad Jožefa Volavšek v Celju spadajoče skladno premoženje na javni dražbi in sicer: obleke za gospode in dečke, krojaške priprave, prodajalniške oprave, 4 šivalni stroji in druge različne stvari.

Reči se smejo ogledati dne 25. avgusta 1904 v času med 8.—9. uro dopoldne v Celju Gosposke ulice 4.

C. kr. okrajna sodnija v Celju, oddelek III. dne 10. avgusta 1904.

Iščem oženjenega hišnika

oziroma majerja za svojo pristavo pri Celju. Pogoji se izvedo v moji pisarni.

(372) 1

Dr. J. Serneč.

V vseh trgovskih strokah izurjenega pomočnika

sprejme podpisano „društvo“ z dnem 1. septembra 1904. Starost 23—26 let. Če mogoče, osebna predstava, ako ne, vsaj slika in spričevala.

(371) 1

Kmetijsko društvo Rečica ob Savinji.

Stenograf

vešč slovenske in nemške stenografije, se sprejme v pisarni dr. Ivana Dečkota s 1. septembrom t. l. — Strojepisci imajo prednost. (369) 2—1

Izvrstan okus kave dosežete s priležnim m

Vydrove žitne kave!

POSKUSITE! Vzemite vzorec dragovoljno, 10. Poštna 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco, 20.

„DOMAČI PRIJATELJ“

vsem odjemalcem zastoj pošiljke vnesti, 10.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII, 17.

Kovaški pomočnik

kateri se razume posebno na kovanje podkev, se takoj sprejme pri Jakobu Kovaču, (365) kovaškem mojstru v Petrovčah. 3-1

Naprodaj

je lepo posestvo na jako lepem kraju s hišo, 30 oralov zemlje, gozdi in vinogradom po jako nizki ceni.

Več pove Matevž Racman, Sp. Rečica 36, p. Laški trg (373) 2-1

Izgubil se je

v Savinski dolini, v okolici Žalec, Gotovlje, Sv Peter koččen etaj z barvano sliko. Pošteni najditelj naj ga izroči pri Hausenbichlerju v Žalcu, kjer dobi tudi nagrado. (361) 2-2

Svetovno znana

Waffen- in Dürkopp- kolesa

(309) 5-5

Reithoffer-jeva pneumatika
zunanj obroč in zračne cevi
po jako ugodnih cenah.

Jos. Širec, Žalec.
Velika zaloga
Lastna popravljavnica.

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo uporabo in industrijske svrhe vsake vrste.
Velika trpežnost.
Vzorna konstrukcija.
Preprosta uporaba.
Visoka tvornost.

Leta 1903 samo v Avstriji in Nemčiji.
Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega umetnega vezenja. — Elektromotorji kot gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorske ulice 8. (245) 15-12

Oddajatelj
veliko
visokosti.

Iz prve
roke, t. j.
od pride-
lovalca

Oddajatelj vič.
duhovščine
in samostanov.

torej
popolno
jamstvo
za naravno

nepopačeno kavo.

PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se oddejuje jako umno. — Naša kava in naš čaj sta zelo lagodišča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje naša zavarovana znamka.

Kava:

Pošilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez stroškov na vsako pošto. — Javaflor najfinejša gl. 6.65; Javaflor zelen, fin gl. 6.65; Javabrazil fina družinska mešanica gl. 5.75.

(350) 12-9

Čaj:

1 kilo gl. 2.80, gl. 4.—, gl. 5.50.

Cenik brezplačno in franko.

TURK in DRUG

veleposestnik na Javi.

Pošiljatve in skladišča v luki.

TRST, Via dell'acquedotto 62.

Stenografa

ki bi takoj vstopil, išče notar L. Baš v Celju. (366) 2-2

Prvi spodnještajarski
spedijski, komisijski
in transportni zavod
F. Pellé v Celju

se priporoča za prevzete vseh v to stroko spadajočih naročil.

Kulantna postrežba. Zmerne cene.
Vkladanje blaga in pohištva itd. v suhih, zavarovanih shrambah. (319) 5-5

Potrebujem nemudoma enega ali dva
kolarska pomočnika.

Plača dobra in trajno delo. Zlasti ima lepo priložnost oni, ki ga veseli priučiti se izdelavanju kočij. — Ponudbe naj se pošljejo na naslov **Franč Anžič, kolar** (357) in hišni posestnik v Ljubljani. 2-2

Dobro
idoča **gostilna**

„Narodni dom“ (355) 2-2

v prijaznem mestu na Spodnjem Štajarskem se odda pod ugodnimi pogoji na račun. — Več pove upravništvo „Domovine“.

Lep harmonij
je naprodaj. (359) 3-3

Več pove upravništvo „Domovine“.

600 hektolitrov

najfinejšega vina ima naprodaj graščina Dugoselo pri Zagrebu. V kraju je železniška postaja. (275) 15-13

LJUDEVIT BOROVNIK
puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene pre- (213) skušene. — Ilustrovani ceniki zastoj. 20-12

Zahvala.

Potrjim srcem na bridki izgubi našega iskreno ljubljenega, dragega soproga in očeta, gospoda

Franca Julija Fridricha

bivšega tovarnarja in lastnika premogokopov v Libojah in Zabukovcih

izrekamo tem potom vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znancem, dalje častiti duhovščini, lastnikom zabukovskih premogokopov, gospodom Filipu Sonnenbergu in Ljudevitu Mašekemu vitezu Bosnadolskemu, in sploh vsakemu posamezniku za mnogobrojne, od blizu in daleč nam došle dokaze najiskrenejšega sočutja, za darovane krasne vence in častilno spremstvo k zadnjemu počitku svojo najsrčnejšo zahvalo.

Žalujoča rodbina.

V Mirazanu, dne 16. avgusta 1904.

(370) 1

!! POZOR !!

Vsem, kateri bolehajo na želodecu
in težki prebavi

daje gotovo pomoč in pov. sča izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krči itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrde Ljekarna k „črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljše ali pa ravno tako dobra, je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (43) 10

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Kamniku je po prošnji lastnice gospe Marije Fischer starejše in nedeletnih, Marije, Ane, Helene in Josipine Fischer na prodaj po javni dražbi zemljišče vložek št. 224 kat. obč. Kamnik, tvoreči „hotel Fischer“; k istemu spada hiša št. 99 v Kamniku, vrtni salon, ledenica, drvarnica, kopalnica, gospodarsko poslopje (obstoječe iz remize za voze, hleva in šupe za steljo), velik lep senčnat vrt in vsa za obrat hotela potrebna pritiklina, kakor tudi premičnine. Za vse to se je ustanovila izklicna cena z znesku 50.000 K.

Dražba se bo vršila

dne 25. avgusta 1904., ob 9. uri dopoldne pri tem sodišču.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je založiti pri tem sodišču.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri tem sodišču v sobi št. 3.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku odd. I.,
dne 5 avgusta 1904

Hmelj, suhe gobe,

malisno štopo, suhe črešnje, vsakovrstno sveže sadje, žito, sploh vse deželne pridelke kupi

(350) 3—

Anton Kolene, trgovec v Celju.

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali pa na strojih, votle zidne opeke, opeke na oboke, lončenih cevi za drenažo, na strojih izdelane strešne opeke, **patentirane zarezne opeke**, plošč za tlačenje itd.

(255) 16-11

Blago izvrstno, ker napravljeno iz najboljših, s stroji obdelane glin; cene nizke.

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturni in specerijski stroki ter pošten in zanesljiv, zmožen slovenskega, nemškega in ogrskega jezika, vojaščine prost ter z najboljšimi spričevali, želi takoj ali pa pozneje svojo

službo menjati.

Kdo in kje, pove upravništvo lista. (325) 6-6

Slovenska gospodinja!

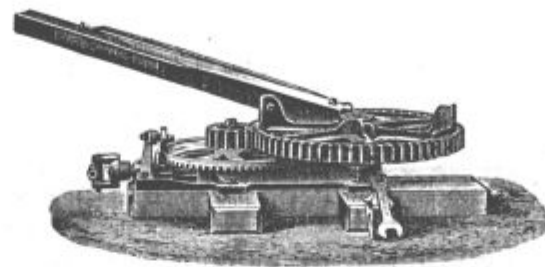
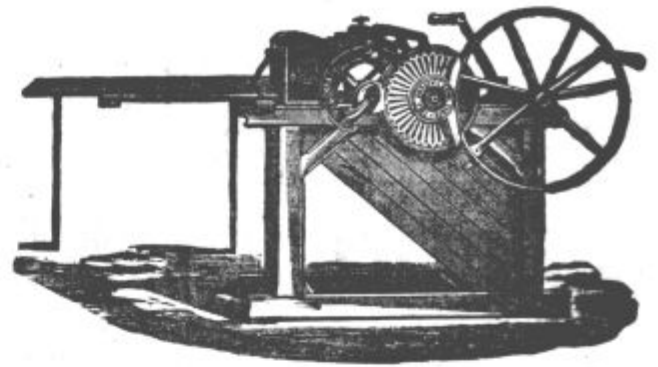
Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj vselej in povsod (353) 3—

= Cirilovo cikorijo =

torej slovensko, katera je najboljša in v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Kje?

Le pri
„**Merkur-ju**“
trgovina z želez-
nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.

Bogata zaloga **traverz**
in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

SLOVENSKA TVRDKA.

SLOVENSKA TVRDKA.

Vincenc Čamernik, kamnoseški mojster

Nova ulica 11. CELJE Nova ulica 11.

priporoča svojo do 200 ko-
madov broječo zalogo **grobnihi spomenikov**

iz različnih mramorjev, granita in
sijenita od preprostega do najfinej-
šega izdelka, po konkurenčnih cenah.
Priporoča se tudi preč. duhov-
ščini za izdelovanje umetnih cerkvenih,

v to stroko spadajočih del, kakor
oltarjev, prižnic, obhajilnih miz itd.
Izvršuje tudi vsa stavbena dela.

Priznana točna in solidna postrežba.

(341) 15-4

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zakad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 2. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 % ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4 1/4 % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5 % izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6 % izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.